

[Landbrugsministeren.]

virker paa Renten, saaledes at den kan stige over de 5 pCt. og gaa ned under de 5 pCt.

For et Par Aars Tid siden, modtog jeg en Henvendelse fra visse Organisationer oppe i det nordlige Jylland, gaaende ud paa, om ikke det var muligt, at de kunde leje en betydelig Del af Arealet deroppe til Oprettelse af en Opdrætningscentral, idet man ansaa det for en udmærket Ordning til at faa gennemført en mere effektiv Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen. Jeg maa indrømme, at jeg øjeblikkelig var interesseret i den Sag og ansaa den for sagligt heldig med Hensyn til en Gennemførelse af Tuberkulosebekæmpelsen og saa naturligvis ogsaa, fordi det i høj Grad vilde øge Muligheden for en bedre Økonomi, naar man fik en Del af Vildmosen bortlejet i Henhold til denne særlige Ordning, hvorved man vilde opnaa, at Priserne for Græsning ikke blev trukket ned i et ganske urimeligt Niveau.

Disse Mennesker ønskede at faa Arealerne paa meget billige Vilkaar, idet de hævdede, at det var en Statsopgave saaledes at støtte Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen, og det indrømmede jeg, der var nogen Grund til; men man kunde ikke forsvare at tilbyde det billigere, end vi havde tilbudt ved de nævnte Gaardforsøg. Dog erklærede jeg mig villig til at stille Veterinærvesenet til Raadighed med Hensyn til Varetagelsen af den sundhedsmæssige og den smittefarlige Side af Sagen, uden at det kom til at koste dem noget. Yderligere sagde jeg til dem, om det ikke var rigtigt, at Ordningen fik en bred Basis, saaledes at det ikke blev enkelte lokale Organisationer i Nordjylland, der alene fik Fordelen af et saadant billigt Tilbud fra Statens Side. Det erkendte man, og derfor blev Forholdet ordnet paa den Maade, at det blev de danske Mejeriorganisationer, der gik ind for Sagen og tilbød at overtage det paa de Vilkaar, jeg havde stillet i Udsigt.

Jeg kan ikke se rettere, end at hvis man udelukkende vil se paa Statens Interesse, saa er det givet, at paa jo flere Maader man kan udnytte Vildmosen, des større Nytte faar man af den, for des større bliver Efterspørgselen efter Arealer, og des lettere kan man opnaa rimeligere Priser, hvad man jo har noget vanskeligt ved, naar man udbyder saa mægtige Arealer. Og hvad den saglige Side af Sagen angaar, saa har jeg endnu ikke truffet nogen, som kunde afvise det sagligt rigtige i, at man gjorde et saadant Forsøg paa at fremme Bekæmpelsen af Tuberkulosen.

Men naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard hverken kan eller vil tage imod Argumenter, ja, saa er det jo umuligt at diskutere med ham, og saa maa man søge at gennemføre Ordningen uden det ærede Medlems Medvirken. Jeg skal derfor slutte med varmt at anbefale, at man ikke alene stemmer for de Ændringsforslag, som der er Tilslutning til fra alle Sider, men ogsaa for de Ændringsforslag, som kun et Flertal har givet Tilslutning.

Ordføreren (Hans Nielsen): Det nytter ikke noget at tale videre om Skovarbejdernes Lønninger, thi jeg er paa det rene med, efter de faldne Udtalelser, at i det store og hele vil baade Venstre og de Konservative følge deres Ordførere ved Afstemningen og stemme imod, eller hvad de nu til syvende og sidst vil gøre med Hensyn til dette Spørgsmaal; i alle Tilfælde kan man jo ikke forvente, at de vil stemme for det.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) venter jeg mig i alle Tilfælde ikke noget af i saa Henseende. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at om Skovarbejdernes Løn er stor eller lille, det er, som man tager det. Ja, Skovarbejdernes Løn er 80 Øre i Timen, det er 6 Kr. 40 Øre om Dagen. Arbejde hver Dag har de jo ikke, disse Skovarbejdere, i hvert Fald ikke alle sammen, og det er jo heller ikke nogen livsvarig Beskæftigelse. Men saa siger det ærede Medlem, at det er en høj Løn i Forhold til, hvad man faar uden for Skovene. Det kommer nu an paa, hvor det ærede Medlem befinder sig. Jeg vil godt tro, der er Egne, hvor det er en høj Løn i Forhold til, hvad der betales uden for Skoven, der er jo næsten ingen Grænse for, hvor langt Lønnen er blevet trykket ned mange Steder her i Landet i de senere Aar, til 2—3 Kr. om Dagen. En stor Part af disse Skovarbejdere arbejder imidlertid og har hjemme i Nordsjælland, i Lystskovene og i Grib Skov og i de store Skove, som Staten har, og dér er Lønnen virkelig betydeligt højere, naar man kommer uden for Skoven. Saa vidt jeg ved, er den overenskomstmæssige Løn for Landarbejderne i den Egn 1 Kr. 35 Øre i Timen.

Men hvordan kan det ærede Medlem i det hele taget sige, at 6 Kr. om Dagen er en stor Løn i vore Dage? Det ærede Medlem, der repræsenterer den mest forældede Del af Gaardmandsstanden her i Landet, er til daglig ivrigt optaget af at kræve ind alt muligt til Landbruget, og hvorledes kan han da misunde disse Skovarbejdere 6 Kr. om Dagen! Jeg tror egentlig heller ikke, alle Venstres Medlemmer i saa Henseende har